1876. III. évfolyam. 149. szám. Debreczen, Szerda, augusztus 2.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvnyomdában, (városháza-épület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **a városháza épülete alatt (Rózsatér)** czimzendők.

1876. Auguszt. 2.

1849. augusztus 2-ika.

A debreczeni csata napja.

Az emlékezés napja, azon hősök emlékéé, kik Leonidások voltak bátorságukban, Washingtonok hazaszeretetükben, s Mucius Scaevolák önfeláldozásukban. Mert a hazaszeretetnek dicső nyilvánulásait mutathatja fel az élet, de legeclatánsabban a halál.

A debreczeni csata martyrjai pedig meghaltak a szabadságért, függetlenségért, a hazáért. Nem azon szabadságért, nem azon függetlenségért, melyből politikai tőkét csinálnak ma szájas hazafiak s rövid látású rajongók, hanem azon szabadságért, azon függetlenségért, melyet nem tudott kivivni a feláldozott vérözön, de kivivott „az alkotmányos szabadság megvalósításában, a higgadt haza fiság; a hallgatva számító ész.

Azok más idők voltak.

Az alkotmányos kormányzat két tényezője: a nép és a fejedelem hasonlottak meg, s vivtak erőszakos háborut, melyben elveszett az alkotmány, a szabadság, a haza boldogsága, s melynek eredményeként meg-megsajogtatja a szivet az a szomoru 17 év, melyre fátyolt vetett az emlékezet, a nemzet jó, békü lékeny szive. — De a tény dicsőssége nem a győzelemben nyilvánul. Az eszme elbukhatik, az egyén feláldozhatja életét, a nemzet közőhajaira rakhat lakatot a megdönthetlen erőszak, de a nemzet szivének fel kell dobbania azon hősök emlékezeténél, kik a nép jogainak martyrjai, a később elért alkotmányos szabadságnak előharczosai voltak.

27 év sok idő.

27 év alatt férfi lesz a gyermek, s aggá lesz a férfi. 27 év alatt sárga fövénynyel takarja be a szél a jeltelen sirokat, melyeknek füszálai közt a nyugvók álmát susogja a szellő.

Legyen álmotok édes, ti névtelen hősök!

A kegyelet harmatját vigye le a sir rideg ölébe a kinőtt fagyökér, s legyen balzsam az a sebzett szivekre, az égő fájdalomra. Legyen az balzsam, adjon édes álmot a tudat, hogy szent eszméitek kitörték az erőszakos börtön ajtaját, s a felvilágosodás századа szellemének intő szózatára nyilni kezd a szabadság virága, mely viruljon mihamarább, elhervadhatlanul soká, örökre!

Legyen álmotok édes, aludjatok csendesen!

1876. augusztus 2.

Keserves visszaemlékezések.

Ma huszonhét éve reményteljesen virradt föl a nap városunkra, s vérvörösen szállott nyugalomra a láthatáron. — Már pár nap óta izgalommal vártuk futárainkat, mi jót s mi rosszat hoznak hirül B.-Ujváros felől, hol a muszka hadak zöme összpontosult. Görgey hadteste Vámos-Pércsen pihent, félrevonultan az ellenség egyenes utja elől; hátvédül — mint a nagy visszavonulásban annyiszor, — most is a derék Nagy Sándor József tábornok hadtestét rendelé; e kis tábor a város alatt, a Köntöskert környékén foglalt helyet; tömérdek látogatójuk volt a mindig jókedvü harczosoknak; — a debreczeni asszonyok sütöttek főztek, s hosszu sorban vitték ki az enni és innivalót a haza védői számára.

Délelött a tábornok belovagolt a városba; a városháza előtt több ismerőse szoritott kezet a daliás vezérrel. Haragudott, hogy zsebórája megbomlott, s azt utasitásunkra a czegléd-utcza elején levő óráshoz vitte be igazitás végett; rá ért-e azt az ütközet után visszakérni, vagy ott maradt emlékül? ki tudná most már annyi év után megmondani?

A tisztikar nagy része az István nádor (régebben és ujabban Bika) vendéglőbe jött be étkezés végett. A piaczon csoportosult nép is hazament ebédelni.

E sorok irójánál, előbb nehány hétig nála szállásolt fiatal honvédhadnagy tette látogatását, átjöve a Görgey táborából. — Még az asztalnál ültünk, midőn tompa hang üté meg füleinket, mintha egy deszkakeritésre nagyot ütöttek volna. — Ez ágyulövés, — mondám vendégemnek. Dehogy az, — válaszolá. Percz mulva ismét két egymásra következő hasonló hangot hallottunk; — de már csakugyan ágyuznak — mondá a hadnagy s felugorva felköté kardját, s búcsúzni kezdett. Remélem, a csatahelyre siet hadnagy ur? — mondám; — nem én, válaszolá, mert én nem e hadtesthez tartozom, — megyek vissza V.-Péresre; — azzal elsietett.

A vendéglőben egész békével étkező tisztek rohanva mentek a csata szinhelyére, ki gyalog, ki lóháton, egy része a debreczeni hirhedt talyigákon.

Az utczákon nagy volt a zavar. Itt a táborhelyre ételes fazekakat czipelő lányok folytatták utjokat, mellettük erős leányok ügettek vasvillákkal, segiteni a bizonyosan győzelmeskedő honvéd atyafiaknak, — amott, már kiüritett edényeivel sietett vissza a szolgáló, gazdasszonyával együtt. Rohanva vágtatott itt egy huszár munitiós szekerekért, ott már egy homlokán sebesült másik honvédhuszár támolygott nyergében, s jókedvvel biztatgatta az aggodalmasan kérdezősködőket, hogy ne féljenek semmit, minden bizonynyal visszaverjük a szoknyás muszkát, s ezzel tovább léptetett sebét bekötöztetni.

Görgeyt figyelmeztették tisztjei az első ágyuszó meghallásakor, hogy induljon segélyére az alig 8—10 ezer emberrel rendelkező Nagy Sándor tábornoknak. — Föl sem kelve nyugágyáról, nyugton maradt Görgey, csupán e szavakat mondva: „izzad most Nagy Sándor, csak hadd izzadjon;“ — egész kényelemmel csak másnap indult hadtestével Nagy-Várad felé.

Kocsisom régen kiadott utasitás szerint ez alatt be is fogott már. Nem volt szabad magamat kitennem a muszkavezetők barátságos indulatainak, mikből később ugyis bőven kijutott árva fejemnek is. Családomtól istenbe vetett bizalommal érzékenyen búcsuztam el s 5 óra felé indultam ki a városból. A városon keresztül mentemben reménylő, de sokkal több aggódó arczokkal találkoztam. — A pércsi lapos egyik emelkedettebb pontján megállapodtam; jól el lehetett onnan látni a Kis-Pércs felé vezető országuton, melyen a tiszti fogatok és málhás szekerek hosszu sora kigyózott lassu menetben. Ki lehetett onnan venni a csata szinhelyét is, a két egymással szemben álló ütegek felgomolygó füstjeiről; az ágyuk füstjének szine nagyon különböző volt, a magyar ágyuk füstje barnás sárga, az oroszoké csaknem hófehér szinben mutatkozott. Dobogó szivvel kisérte szemem e füstgomolyok egymáshoz közeledtét, vagy egymástól távozását. Hat óra felé nehány perczig elhallgattak az ágyuk, a puskatüzelés ropogása hozzám nem hatott el. A nehány percz eltéltével a mieinkhez sokkal közelebb szálltak föl a fehér szinü füstök, mig kevés perczczel 6 óra előtt, egymásra következő számos ágyudörej hallatszott: — azután csöndes lett minden; a sirok várták halottjaikat. — Az országuton nagyobb lett a nyüzsgés, a nehéz szekerek nyargalva s megsokasodva rohantak egymás után.

Bánatos sohajjal indultunk tovább: — a rosz hirt előbb Esztárba, onnan a nagy-marjai pusztára megvivén, jó ismerőseimmel együtt indultunk N.-Várad felé, hova hajnalban érkezénk meg.

Harmadnapra Görgey is megérkezett: fényes táborkarától közrefogva lovagolt be a városba; fején ott volt az ismeretes kék kendő, mely nem az ellenségtől kapott fejsebét védte a forró napsugarak ellen.

Aggódva vártam s kaptam hazulról leveleket, melyek sokat szenvedett szülővárosom sorsáról, s családom épségben maradásáról egyelőre megnyugtattak.

Görgey pedig tovább ment, a dicstelen fegyverletétel eszméjével agyában, mely nehány nap mulva Világosnál érett meg, s hajtatott végre a nemzet nagy keservére.

1849. Augusztusban városunkban következő orosz hadak táboroztak:

Gyalogok.

Jakutzky, Odessai, Szekhinszky, Azowi, Ukbrániai, Dnyirovszky — sorezredek

Volnyiszenszki, Oliapolszki — dzidások ezredei

Ferdinánd, Sándor czár — huszár ezredek

Doni 41. számu — kozákok

Sapeurök 2-ik és 3-ik compánia

General Staab. —

Cancellaria. —

VII-dik Artillerie batteria
VIII-dik lovas ágyu üteg
VIII-dik gyalog „ „
IV-dik nehéz batteria
XII-dik gyalog üteg
XI-dik „ „
IV-dik lovas üteg
III-dik nehéz üteg
Mozsár üteg
Kozák üteg
— ágyusok

Hol lesz a királyi tábla?

II.

△ Hangsulyoztuk tegnap, hogy oly fontos reformok keresztülvitelénél, mint a kir. táblák decentralisatiója, mindenesetre tekintettel kell lenni a nemzetiségi viszonyokra.

A világért sem azt mondjuk ezzel, hogy talán idegen ajku honfitársainknak nem épen annyi igénye van az igazságszolgáltatás hason méretére, mint akármelyik tősgyökeres szittyának, hanem igenis mondjuk azt, hogy egy hazafias kormánynak mindig kötelessége szem előtt tartani első sorban azon vidék érdekeit, melynek romlatlan magyarsága, a nemzeti szellem ápolásának, fennmaradásának garantiája, főképen gyönyörü nemzetiségeinkkel szemben, kik (ugyan nem Nagyvárad vidékén) nagyon furcsán hálálgatják meg a jó magyar jámbor szivének testvéries gondoskodását.

Már pedig Debreczen azon magyar alföld központja, melynek hullámos rónáin romlatlan épségében zeng a magyar nyelv, s dobog a magyar sziv

És ennek a nagy magyar alföldnek van más tulajdonsága is. Ez a nagy magyar alföld a földmivelés s mellékágazatainak gyupontja, már pedig Magyarország földmivelő ország.

Hisszük, s azt csak t. kollegánk, a „Nagy-Várad“ sem fogja tagadni, hogy földmivelési szempontból Debreczen és vidéke nem hasonlitható össze N.-Várad és vidékével. Nem dicsekszünk vele, provokálásra mondjuk el. — Nagyvárad arról nem tehet, ha vidékének talaja nem hoz annyi áldást, mint a magyar alföld, ha ezen vidék az általános szegénység közepette is inkább gazdagabb, fontos reformok keresztülvitelénél mellőzhetlen áldozatokra inkább képes s talán inkább hajlandó is.

Az pedig megint tagadhatatlan, hogy a magyar alföld terményeinek, buzának, rozsnak, kukoriczának stb ... piacza Debreczen, és nem Nagyvárad. Ez pedig ipar s kereskedelmi szempontból fontos nagyon. Mert főképen földmivelő országban, mint Magyarország áll az, hogy a föld talajának minősége összeköttetésben van a kereskedelem és ipar fejlődésével, azaz: minél több terményt árusit el valamely vidék, annálinkább virágzik ipara és kereskedelme, vagy ellenben minél szegényebb az ország valamely vidéke, annálinkább pang ott kereskedelem és ipar.

Ha mindezt meggondoljuk, ugy vissza kell utasitanunk t. kollegánk azon állitását, hogy N.-Várad, melyet némely protektorai nagyon szeretnek iparos városnak nevezni, ipari és kereskedelmi szempontból előtte állana Debreczennek, habár folyóvize van. Mert ezt bőven ellensulyozzák Debreczen városának más előnyei.

És most rátérünk t. kollegánk egy nagyon furcsa állitására. T. i. arra, hogy N.-Várad Debreczen városának előtte áll szellemi tekintetben. Megvalljuk e kifejezést nem egészen értjük. — Sejteni ugyan sejtjük, hogy ez a „szellemi tekintet“ aligha nem Nagyvárad városának azon bizonyos fiaira vonatkozik, kik irói dicsőségük keserü epéjét a fővárosi sajtó ellen olyan rettenetes nagy képpel öntögetik ki a „Nagyvárad“ hasábjain, hanem egészen állitani még sem merjük. Az irói gárda hasonlitgatásába nincs szándékunk bocsátkozni, ha csakugyan itt törik a bakkancs, ugy hadd édelegjen jámbor kollegánk képzelt dicsősége napsugarainál.

Hanem egyéb tekintetben már nem engedünk. Igaz, hogy Debreczen városának józan gondolkodásu, egyszerü népe van, melyet soha sem ragadt magával az urhatnámság szomoru ösztöne, — s igy az ő egyszerüségében nem áhitozik a fényüzés csillogásai után, hanem aztán értelmi tekintetben ritkitja párját. Hiszen volna-é Debreczen városa anyagilag is oly jó helyzetben más városokhoz képest, ha Debreczen böles atyáinak józan felfogása nem mutatkoznék az idők folyamán át viselt dolgaikban. Mit bizony némely szellemi nagyságban sütkérező város nem mondhat el.

Hogy Debreczennek egyletei, egyesületei, tanintézetei számban és erőben hátrább állanának Nagyvárad hason intézményeinél — ezt sem lehet mondani. Sőt van Debreczen városában akárhány egylet, egyesület, tanintézet, melynek hiányát érzi a szomszéd szellemi nagyság. Igy tehát csakugyan vissza kell mennünk oda, honnét kiindultunk, hogy azon szellemi tekintet aligha nem a „Nagyvárad“ munkatársaira vergál.

— **A bankkérdésre vonatkozólag** — irja a „Hon“ kétségtelennek tartják azt hogy az uj bankrendszer csak 1878. jan. 1-én fog életbe lépni, midőn a hallgatag meghosszabitott bank szabadalom már végleg lejárt. És pedig azért hiszik ezt, mert lehetetlennek tartják hogy a két kormány az osztrák nemzeti bankkal egyhamar tisztába jöhessen, s ezenkivül a két törvényhozó testület is a tárgy érdeméhez mérten tüzetesen és komolyan tárgyalhassa és elfogadhassa az erre vonatkozó javaslatokat. A kiegyezésre vonatkozó előterjesztések között, melyek szept. hóban az országgyülési ház asztalára lefognak tétetni, — mint a „P. Ll.“ irja — aligha lesz a bank statutum, ellenben bizonyosan köztök lesz az uj quóta törvény, az uj vám és kereskedelmi szövetség, az uj sör, czukor és szeszadó törvényjavaslatokkal. — E hirt csak fentartással közli a „Hon“ mert mint mondja, még nincs kizárva lehetősége annak, hogy a bankügyi megállapodások még a jövő hó folyamában, az osztrák nemzeti bank által is elfogadtassanak. Az alkudozások erre vonatkozólag aug. vége felé fognak a bankkal felvétetni, s miután a két kormány már egyértelmü megállapodásra jutott, nem valószinü hogy az osztrák-nemzeti bank részéről komoly ellenvetések vagy nagy nehézségek hozattathatnának fel.

— **A honvédelmi miniszterium** hivatali helyiségei öt egymástól távol eső épületben vannak elhelyezve. A kormány az épületek ezen szétszórtságából eredő bajokon segiteni akarva, a legközelebbi évi budget tárgyalásakor javaslatot fog tenni a képviselőházban hogy a honvédelmi miniszteriumnak Szent-György téren épitendő uj helyiségéről szóló előterjesztést vegye tárgyalás alá és szavazza meg. Az államra ebből a legkisebb terheltetés sem háramlik. A pénz megvan, a törlesztés kielégitő, s 30 év mulva a szép, nagy, jófekvésü s a czélnak megfelelő épület az államtulajdonába megy át.

A HÁBORU.

A vérontást megsokalták keleten; a diplomatia is beleunt a csaták zajának hallgatásába, s megtette a lépéseket, hogy az annyi idő óta sikertelenül tartó erő- és életpazarlásnak végre valahára gátat vessen.

A szerbek megelégelték a dicsőséget, s nyugodni akarnak az álmodott de meg nem nyert babérokon. Risztics, ki Milán fejedelmet beleugrasztotta a háboruba, most az egyszer fájó szivvel győződött meg arról, hogy számára nem tündököl a szerencse csillaga, nincs mire törekednie tovább, a hőn óhajtott vágyak teljesülésétől soha nem volt messzebb mint épen jelenleg. S elkeseredésében mi telhetett tőle?... Bekopogtatott a szent-pétervári kabinet ajtaján, s töredelmes lélekkel kérte a minden oroszok czárját, hogy békét! minél előbb békét Szerbia és Törökország közt!!

Oroszország meghallgatta a bukott

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

VAD TONCSI.

Irta: **S. A.**

ELSŐ KÖTET.

I.

(2-dik Folytatás.)

Az előkészületek a harmadik lövésre megtétettek, a párbajvivók már ujra készek voltak helyeiket elfoglalni, midőn a gróf még egyszer segédjéhez fordult, s hangosan mondá: Nem akarok semmit kisérletlenül hagyni, hogy a vérontást megkiméljem. Tehát még egyszer kinyilatkoztatom, hogy még most is kész vagyok az általam adott elégtételt ismételni, s hogy az egész udvar előtt megadom, ha kivántatik.

„Minden más elégtételt mint az általam kivántat, megvetéssel utasitok vissza, kiáltá a báró haragosan.

„Akkor minden felelősséget azon bajokról, mik e szerencsétlen küzdelemből eredhetnek, visszautasitok. Többet tettem, mint szabad lett volna viszonzá a gróf, kinek vonásaiból a szelid kifejezés teljesen eltünt. Rögtön elfoglalta helyét, s miután a jel megadatott egy lépést tett, felemelte pisztolyát, s látszólag nem is czélozva kisütötte azt. — A báró is lött erre közvetlenül, golyója messze repült el a czéltól — jobb keze erőtlenül hanyatlott alá, vér ömlött ki ruhájából, és sötét pirosra festé kezét.

„Freienberg báró meg van sebesitve, kiáltá Lehnau gróf. Wieprecht orvos oda ugrott, s erős karokkal átölelte a sebesültet, kinek ereje tünni kezdett. „Hol érez fájdalmat báró ur? kérdé részvevőleg.

„A felső jobb karban, össze van zuzva felele az

Lehnau gróf segélyével a sebesültet az erdő széléhez vitte, egy hatalmas tölgy árnyékába, a fübe leültette, s egy metszéssel felszakitá a ruha uját. Vérözön bugyant ki ujra.

Kinos figyelemmel vizsgálta az orvos a sebet. „Semmi fenyegető veszély! kiáltá örömmel. Remélem minden jól lesz, de szerencse, hogy kéznél vagyok, mert a báró könnyen elvérezhetett volna. A csont csak surolva van, de nem összetörve.

Örvendetes mosoly látszott a gróf arczán, s teljes szivéből kiáltá: „hála istennek, s ellenfeléhez lépve megindult hangon mondá: „Ismételem nyilatkozatom, s remélem most már megbocsát báró ur!“

„Soha, soha! kiáltá dühtől reszkető hangon a báró. Nem nyugszom, mig az ön véres tetemét lábomnál nem látom. A párbajnak még nincs vége; balkézzel lövök.

Felakart ugrani, de az orvos erős karja visszatartotta.

„Ezt ha akarja sem tehetné, s azon kivül nem türöm el, hogy azért mivel gyilkosságot akar elkövetni, öngyilkosságot kövessen el. Itt most az orvos az ur, és parancsaihoz kell alkalmazkodni! Sebe nem veszélyes, ha nyugodtan viseli magát, de tulságos vérvesztés mellett halálthozó lehet, ha ön nem engedelmeskedik. A párbajnak ma már vége van, s hogy mit akar későbben tenni, arra semmi gondom.

Lenau gróf és Ried őrnagy egy véleményen voltak az orvossal, kinyilatkoztatták, a becsületnek elég van téve, ők nem egyeznének bele a párbaj folytatásába, s igy a bárónak megkellett magát adni. Egy gyülöletteljes pillantást vetett még ellenfelére. „Még találkozunk, mondá — s legközelebb nem menekszik meg tőlem.

„Nyugodtan báró ur! parancsolá az orvos. Nem türök semmi izgató beszédet. Igy ni, most már rendben van a kötelék, s önt a városba kell szállitanunk. A kocsinak a törésen egész eddig kell jönni, mert arra, hogy ön a keritésig menjen, gondolni sem lehet.

Lenau gróf vállalta magára kieszközölni, hogy a szekér a vadas-kertbe jöjjön, elsietett tehát, s nem sok idő mulva a fejedelmi erdősz kiséretében jött vissza, a báró kocsija, mely a park bejáratánál nem messze az erdész-laktól állott, jött utánna. A sebesült puha vánkosok közé helyeztetett, Ried őrnagy és az orvos mellette foglaltak helyet; a kocsis parancsot kapott a laglassubb léptekben haladni, hogy minden rázás kikerültessék.

II.

Az erdész nem követte a kocsit, csak utánna nézett, s midőn az a tölgyek mögött eltünt, fordult a grófhoz és századoshoz, kik beszédbe voltak merülve. Sajnálom uraim monda a legudvariasabban megemelintve sapkáját, hogy beszélgetésüket félbe kell szakitanom. Kötelességem a történtekről ő felségének rögtön jelentést tenni a bár mennyire nehezen esik is, egy vén katonának a milyen én vagyok, árulkodni és rendőrnek lenni, de nem tehetek másként. Ell kell önöket fognom, s azután rögtön a városba lovagolnom, s ő fenségénél jelentkeznem. Hogy jelentkezhessek, tudnom kell az urak nevét, Romenan százados urat van szerencsém ösmerni, de azon ur nevét kérnem kell!

„Vienburg Henrik gróf, felelt a gróf.

Az erdész midőn a nevet hallotta, nagy részvéttel tekintett a fiatal emberre — Hogy épen önnek kell gróf ur alkalmatlankodnom, nagyon sajnálom, folytatá barátságosan. Most már értem a párbajt, minden esetre a Freienberg kisasszonyról tett bátor nyilatkozat az ok?

„Ismeri meggondolatlan szavaimat? kérdé a gróf meglepetve.

„Ösmerem-e? Hiszen minden polgári és paraszt háznál vidáman beszélik azt, s örülnek hogy végre elég bátor volt egy becsületes ember egy ily szót kimondani. — Gróf ur biztositom önt, ha nem lennék fejedelmi erdész, s nem kellene kötelességem teljesiteni — na de inkább nem mondom meg mit tennék akkor — de igy fel kell jelentenem. Rögtön a városba lovagolok, az ugyan nem történik meg oly gyorsan, mert lovam egy kissé béna, és ezen rekkenő forróságban csak lassan halad elő. Kocsija az első kapunál áll Wallrich erdésznél?

„Igen.

„Erre talán nem lesz szükségem önt elfogni, a mi ugyan kötelességem volna, de önök ketten vannak és a szolga, s igy nem kényszeritethetem önöket, s még azon megnyugvásom is van, hogy mielőtt a kocsihoz érkezék, Wallrich pajtásom már megtudta a parkban történt párbajt. A kocsi a sebesülttel elhalad az erdőszlak előtt és Lehnau gróf bizonyosan nem mulasztotta el a szükséges parancsokat kiadni.

(Folyt. köv.)

nagyság kérelmét, s fölszólitotta a franczia kabinetet, hogy fogjon hozzá a közvetitéshez. Azonban Decazes herczeg a békés interventióhoz az európai hatalmak együttes megállapodását látván szükségesnek, Oroszország az összes kabineteknél nagy tevékenységet fejt ki.

Hogy a porta mit szól mindezekhez, azt még csak gondolni lehet. Hisszük, hogy Konstántinápolyban is hőn óhajtják a békét, s reméljük Törökország sem fog vonakodni némi méltányos engedmények megadásától, mert hiszen neki is nagyon sok helyt fáj, neki is szüksége van a békés állapotra, mely zavaros viszonyai rendezésére okvetlen megkivántatik.

Üdvözöljük a diplomaták törekvéseit, s óhajtjuk, hogy müködésüket minél elébb a milliók által óhajtott siker koronázza.

A harcztérről jelentékenyebb uj hirek alig érkeztek. Konstántinápolyi táviratok szerint a török sereg most már megragadta az offensivát. A szerbek Nisnél visszaszorittattak; a törökök elfoglalták a derventi sánczokat és benyomultak Szerbiába Gurgussovátz irányában.

Antivarinál a montenegróiak szintén megverettek. Győzelemről beszélnek a widdini táviratok is.

A „Golos" igen érdekes közleményeket hoz a herczegovinai csatatéren történt utóbbbi hadmiveletekről. Nikita fejedelem Nevesinjénél megveretvén, tudvalevőleg Koritáig vonult vissza. Minthogy Mukhtár pasa a montenegróiakat visszavonulásuk közben egy izben már harczra akarta kényszeriteni, de azok a harczot kikerülték, és visszavonulásukat folytatták, Mukhtár pasa elhatározta, hogy Nikita csapatát bekeriti, hogy ilyképen kényszeritse őket harczra. Mukhtár pasa ennélfogva megszállta Bileket s igy Nikita visszavonulási vonalát elvágta. Midőn a montenegróiak Banjani felé tovább akartak hátrálni, Vrbiczánál találkoztak a törökökkel.

Igy állván a dolgok, a Nikita által kivivott győzelem igen furcsa szinben tünik fel. A montenegróiaknak tehát keresztül kellett magukat törniök az őket körülkeritett török csapatokon, a mi, ugy látszik, sikerült is Ez a montenegróiakra nézve mindenesetre siker volt; de hogy azt miként lehet győzelemnek keresztelni, azt csak a montenegróiak tudják megmagyarázni.

Egyébként igen sajátságos az, hogy még mindeddig nem lehet tudni, hogy tulajdoképen hol állanak a montenegróiak. Mert hiszen ebből lehetne csak megitélni, az általuk kivivott „győzelem" jelentőségét.

A Vrbicánál a montenegróiak által elfogott Osman pasára vonatkozólag sok mindenféle hir merül fel. Szerb forrásból azt jelentik, hogy ez az Osman pasa magyar ember s valódi neve Farkas, illetőleg Wolf. A „P. Ll." ugy véli, hogy ez az ur a kőbányai gőz-téglagyár nem rég elhunyt igazgatójának, Wolf Bernátnak testvére.

Küzdött a honvédség soraiban 1848. és 49-ben, s akkor változtatta meg nevét Farkasra. Bem hadseregében küzdött s főhadnagygyá léptettetett elő. Bémmel ő is átment a török területre s itt muzulman lett Kitünő nyelvismeretei következtében csakhamar a konstantinápolyi katonai akadémián nyelvtanár lett, s a császári herczeget is tanitotta. A krimi háboruban bey lett, s mint ilyen a török, angol és franczia hadseregek között a levelezést vitte. A hadjárat végével pasa lett. Azt mondják, hogy igen buzgó követője az Iszlamnak. — Más oldalról azt beszélik, hogy az elfogott Osman pasa nem az az Osman, ki korábban a magyar zabadságharczban is részt vett. Az elfogott Osman pasa születésére nézve török s igen képzett katonának mondják. A mult évben beutazta Európát; ez alkalommal Budapesten is volt, s egy izben a képviselőház karzatán is megjelent.

NAPI HIREK.

— **A honvédsirokon** ismét meg lett gyujtva a kegyelet fáklyája. Ki lett bontva a tépett zászló, melyen annyi diadalmas csaták nyomai látszanak, s az egyenruhás honvédek ismét kizarándokoltak elesett bajtársaik sirjához. A debreczeni csata 27-dik évfordulóját ünnepeltük ma! Fájdalommal kell azonban megemlékeznünk azon óriási részvétlenségről, melyet ez ünnepély alkalmával a nagy közönség részéről tapasztaltunk. — Mi lehet ennek oka, hol maradtak azok, kik a szabadság és függetlenség eszméjét oly fenhangon szokták hirdetni, nem akarjuk kutatni, bántani fogná az a dicső multra való visszagondolás édes érzetét. Az ünnepély lefolyása következő volt: A 13 egyenruhás honvéd régi zászlójuk alatt délután 3 órakor az „Emlékkert"-ben megjelent, s kevés idő mulva Kovács Gusztáv szavalt el a kis számmal összegyült közönség előtt egy alkalmi költeményt. Ezután megindult a menet a temető-kertbe, hol azon sir, mely fölött a szónoklatok szoktak tartatni, Kacskovics Ivánné és Dragota Ignáczné urhölgyek koszoruival felvolt ékesitve. A honvédsirokon először Kovács Gusztáv szavalta el Tóth Kálmánnak „Előre" czimü költeményét, azután Benedek Sándor lapunk külmunkatársa lépett egy sirdombra, s egy alkalmi beszédet rögtönzött, melyet a közönség hangos éljenzéssel fogadott. — Majd a jelenlevők a „Hymnus"-t énekelték el, s Csécsi Jenő Petőfinek „Egy gondolat bánt engemet" czimü költeményét befejezésül elmondván, az ünnepély véget ért. — Az elesett bajnokok aludjanak békén a sir csendes ölében!

— **Egy igen örvendetes hirt** vagyunk szerencsések tudathatni városunk lakosaival. Még az 1870. évi január havában indittatott meg a derék és ügybuzgó m. kir. pénzügyigazgató Halmágyi Lipót ur által a tárgyalás első izben a nemes várossal, s majd a pénzügyi és kereskedelemügyi miniszteriumokkal a végből, hogy a debreczeni piaczon, tehát a központban levő Baranyi-féle házban, a kellő átalakitások mellett a vám, adó, posta és távirda hivatalok együttesen elhelyeztessenek. A buzgó pénzügyigazgató több éven át szakadatlanul üzdött azon eszme megtestesitésén, hogy a nevezett hivatalok, habár az állam tetemes pénzbeli áldozatai árán is, a nagyközönség kényelmére egy helyiségben egyesittessenek. — Sok akadály volt leküzdendő, s a lefolyt hat év alatt a miniszteriumok megbizottai több izben jelentek meg Debreczenben, hogy az ez irányban tárgyalásokban személyesen részt vehessenek. Ma már e tárgyalások befejezettnek tekinthetők, s mire e sorok napvilágot látnak, az ide vonatkozó szerződések jogérvényesen alá vannak irva. A jövő pünkösdtől kezdve tehát a pósta, távirda, vám- és adóhivatal, valamint a pénzügyi számvevőség a Baranyi-féle házban lesznek elhelyezve, és pedig a jelenlegi főépület földszinti összes helyiségeiben a postahivatal, a főépület emeletén a távirda-hivatal, a főépület folytatását képező keskenyebb épületben a vámhivatal és vámraktárak helyeztetnek el. Épittetni fog aztán egy keresztépület, melynek földszintjén az adóhivatal, s emeletén a pénzügyi számvevőség fognak helyet foglalni. A szükséges épitkezésekre a szerződés Varga Ferencz debreczeni épitészszel ugyancsak ma lett megkötve és aláirva. Igy tehát végre teljesül egy régi óhajunk, hogy mindazon hivatalok, melyek közéletünkben, ipari és kereskedelmi forgalmunkban oly fontos szerepet játszanak, a város kellő közepén egy és ugyanazon épületben fognak, a közönségnek kényelmes, és sok időt megkimélő együttes rendelkezésére állani. Ezzel Halmágyi Lipót ur ismét egygyel szaporitotta azon, a közjólét előmozditására irányzott buzgó tettei számát a melyekkel ő, szem előtt tartva az állam-féltett érdekeit is, már több alkalommal igyekezett városunk lakosainak elismerését a legméltóbban kiérdemelni.

— **Az augusztus havi városi bizottsági-közgyülés** holnap délelőtt 9 órakor tartatik meg a városház nagy tanács termében, melyre felhivjuk a bizottsági tagok figyelmét.

— **Személyi hir.** Zobel Lipót ur, a nagyvárad kerületi posta igazgató, tegnap és ma; a posta és távirdának a Baranyi-féle házban elhelyezése ügyében városunkban időzött. A mai esti vonattal utazik vissza Váradra.

— **Jeney István** városi alkapitány külföldön tett körutjából tegnap viszaérkezett.

— **A napszurásnak** esett áldozatul egy a Varga-Késes-utczán lakó 10 év körüli kis leány, ki tegnapelőtt délben a bajt megkapván, nehány óra alatt megszünt élni. Ezen szomoru példa szolgáljon figyelmeztetésül a szülőknek.

— **Nemzeti hála Arany Jánosnak.** Egy utolsó betüéig nagyszerü eszmét hozott szönyegre a fővárosi sajtó Egy inditványt, melyet a nemzet minden tagja egyenlően pártoland, melynek kivitele által egy érdemekben megőszült költő iránti hálás tiszteletnek fog méltó kifejezés adatni mely által a nemzet saját magát fogja megtisztelni, midőn a Toldy Ferencz érdemeit méltányolni tudó országgyülés által a számára megszavazott elismerést mint a nemzeti hála kifolyását, Arany Jánosra átruházni óhajtják. Kétségtelenül ez fölemelő tény lesz; nem lealacsonyitás arra nézve, a kinek számára nyujtani akarják, összefér az a legférfiasabb önérzettel is. Egy költő, ki nemzetének annyi dicsőséget szerzett, ki büszkeségét, dicsekedését képezi, megérdemli, hogy agg korában a nemzeti kegyeletes hála iy módon nyujtson számára kifejezhetlen elösmerésének alkalmat. A megőszült dalnok lemondott az akademiai titkárságról, az irodalmi működésével nem szerzett kincseket s hogy nagyszerü alkotásait befejezze a csöndes magány s megérdemlett nyugalomban, s hogy ezt tehesse aggodalom nélkül, bár ösmerjük a kitünő férfiu nagy szerénységét, — megvagyunk győződve hogy a nemzettől nyujtott ezen csekély elösmerést nem utasitja vissza; hiszen e mély tisztelet, az őszinte ragaszkodás kifejezése egy valódi érdemet becsülni tudó nemzetnek részéről.

— **A helybeli iparos ifjuság egylete** által e hó 6-kán tartandó Népkertbeli tánczvigalom tüzijáték rendezősége részéről erélyes készülődések tétetnek, hogy a t. közönség minél nagyobb meglepetés és kedélyes mulatságban részesüljön. — A caniculai meleg következtében felporlósodott népkertbeli sétautak, sétánytér jól fellocsoltatásáról gondoskodva van, a vendéglős jó étele s italaival, mint különben is egyleti tag megfogja lepni a t. közönséget, annál is inkább, mivel a rendezőség szigoruan felügyel az étel, ital minéminőségére, jóságára, nehány tagja közremüködésével. — Az ünnepély napján már délelőtt 11 órakor mozsárágyuk jelentik a készenlétet, mit délután 3 és 5 órakor ismétlések követnek.

— **A debreczeni kereskedelmi és iparkamarától.** Értesités. A bécsi negyedik nemzetközi vetőmag- és gabona-vásárra való tájékozhatás czéljából tudomásra hozatik, miszerint az f. é. augusztus hó 21. és 22-én fog megtartatni a világkiállitási palota helyiségeiben. Részvényjegyek a bécsi gabona- és liszttőzsdén, s a kiküldött bizottsági tagoknál (Debreczenben Berger Henrik terménykereskedőnél) egy forintjával megrendelhetők. — Részvényjegygyel ellátott utazók valamennyi magyar és osztrák vasutakon és gőzhajózási vonalokon $33\frac{1}{3}$% viteldij-kedvezményben részesülnek. — Debreczen, 1876. julius 29. A keresk. s iparkamara nevében Sesztina Lajos elnök, dr. Király Ferencz titkár.

— **Az egészségre ártalmas** tápszerek és készitmények rendőri elkobzására s megsemmisitésére vonatkozólag a m. kir. belügyminiszter szabályrendeletileg felhivja az összes törvénhatóságokat, hogy ezen idevonatkozó szabályzatot az illető hatósági és orvosi közegeikkel oly czélból közöljék, hogy azok magoknak addig is, mig az az 1876. XVI. t. cz. életbeléptetése bekövetkezik, az eljárásról tüzetes tájékozást, és arról, hogy ez ügyben melyik közegnek mi a teendője, s azt mi módon végezze, biztos tudomást szerezhessenek.

— **Hirdetés.** A nagymélt. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur, folyó évi julius hó 6-ról 8634 sz. a. kelt intézvényével, a gazdasági terményekre káros rovarok vagy élősdiek által okozott növénybetegségek, minemüségének megállapitását, s az ellenök alkalmazásba vehető óv és irtószerek javaslatba hozatalát, a törvényhatóságok s ezek által a gazdálkodó közönség figyelmébe ajánlván: felhivatnak a gazdálkodással foglalkozó helybeli lakosok, hogy a birtokuk területén pusztitólag fellépett vagy fellépő kártékony rovarok, és az azok által pusztitott beteg növényekből néhány élő, illetőleg friss példányt, az ejtett károkra vonatkozó minél tüzetesebb leiró magyarázat kiséretében, a kapitányi hivatal mezőrendőri osztályához, saját jól felfogott érdekök tekintetében, sürgősen beszolgáltatni sziveskedjenek. — Debreczen, 1876. jul. 31. Debreczen város kap. hivatala.

— **Csizmadia mint kisértet.** Egy nagyujutczán lakó csizmadia mesternél levő ér-keserüi illetőségü tanoncz elhitette magával, hogy mesterségét elannyira gyülöli, miszerint inkább kész életétől is megválni, semhogy tovább csizmadia legyen. Mivel pedig az öngyilkosságnak drastikusabb nemeitől iszonyodott, elhatározta, hogy éhhalállal fogja magát elveszteni. E czélból egy az udvarban lakó izraëlita családnak tisztántartott szobájában az ágy alá huzta meg magát pénteken reggel, hol csak szombaton este vették észre megrémülve, hogy az ágy alatt valaki van, s csakugyan meg is találták a fiut, fejét párna gyanánt kezeire fektetve, s a kérdezősködésre előadta szándékát, mely az emlitett hely elfoglalására okul szolgált; a rendőrség aztán kapaczitálta az életet ekképen megvetett tanonczot, és miután igéretet tett, hogy hasonló rosz szándékával felhágy — mesteréhez visszarendeltetett.

— **Szökevény szolgabiró.** Csanádmegyének a mező-kovácsházi kerületében alkalmazott szolgabirája K..... Béla sikkasztás elkövetése után a mult hó elején ismeretlen helyre eltávozván — nyomoztatása végett most a m. kir. kelügyminiszterium a törvényhatóságokat felhivja.

— **A debreczeni ipar és kereskedelmi bank** jul. havi kimutatása. Bevétel. Pénzkészlet junius 30-tól 17,727.56, kifizetett váltók után 201,732. kifizetett előlegek után 6480, kifizetett kamatok után 6091.58, kamatozó betétek után 63,054.31, érczpénz eladás után 1,629.26, értékpapir eladás után 1217.55, folyó számla után 74,141.94, jutalék után 3.12, előleg bélyeg 16.85, összesen 372,094 frt 17 kr. Kiadás. Tiszti fizetésre 675 frt, leszámitolt váltókra 190293 frt leszámitolt előlegekre 5995 frt, fizetett kamatokra 841.39, kamatozó betét visszafisetésre 64404.37, — érczpénzvásárlásra 3172.85, értékpapirvásárlásra 8543.66, szelvényvásárlásra 1842.13, folyó számlára 45117.48, nyomtatványra 270 frt. 1874-iki osztalékra 24 frt, 1875-iki osztalékra 350 frt, üzleti költségre 113.22, adóra 1003.31, pénztárjegybeváltásra 5000 frt, előleg bélyegre 15.40, pénzkészlet augusztus 1-re 44433.36, összesen 372094.17.

— **Jóakaratu-brutalitás.** Kegyelet és honorárium hogy két összeegyeztethető fogalom, ezt legközelebb egy franczia bebizonyitá. Hogy a jóakarat és brutalitás szintén megférnek egymás mellett, arról meggyőzött bennünket ma délután 2 óra tájban egy a piaczon ácsorogni szokott, semmit nem tevéssel foglalkozó egyénnek azon tette, hogy egy az utczaközepén a porbanjátszadozó gyermeket, midőn az azon figyelmeztetésének nem engedelmeskedett, hogy takarodjék onnan mert a szekér eltapossa, a legduráább módon megrugdosott, s a további bántalmaktól csak az ott megjelent anya közbelépése mentette meg a gyermeket. Az illető bizonyosan hallotta hirét azon közmondásnak hogy: „megintette mint Hatvani a fiát.

— **A szarvasmarha husárak** kilogrammonként a helybeli mészárosok által f. é. aug. 2-töl 9-ig megállapitva s a hatósághoz szabályszerüleg bejelentve, a következők: 38 kr: a mészáros ipartársulatnak hatvan utczán levő közös árudájában, Balsai Gábornak csapó és hatvanutczai mészárszékeiben. továbbá a Morgónál; 42 kr: Szentessi Istvánnak a piaczon és a Rózsatéren levő székeiben; 42 kr: Teleki utczán, és a piaczi 2-dik számu székben; minden többi mészárosnál végre: 40 kr.

DÉLUTÁNI POSTA.

— **Belgrád,** aug. (B. C.) Itt, bár hivatalosan dementálják, délen történt nagy megveretésről szóló hirek vannak elterjedve. Csernajeffnek a doni-kozákok 50 főnöke egy feliratot küldött, melyben szerencsét kivánnak neki vállalatához.

— **Nisből** hivatalosan távirják: A török hadsereg zöme Hassán Hairi pasa vezérlete alatt Gramadától indulva északra nyomult Gurgosovácz ellen, s a szerb csapatokat megszalasztotta; egy más török csapat-osztály Bucsum felé nyomult, s Ponorban összetaiálkoztak. Ozman pasa Zajcsártól délre átlépte a Timokot Greyánnál, de állását nem birta megtartani, mivel Lesjanin Fasly pasát Izvornél ismét megtámadta. Ozmán délfelé akar nyomulni, hogy Hairi pasával egyesüljön. Az operatiokat Abdul-Kerim pasa vezérli Babina-Glavából. — Csernajeff csapatait nem Alexinácz felé, de Vilanováczon keresztül vonta vissza annak idejében.

Bécs, aug. 1. Pol. Corr. jelenti Zárából: Mukhtár basa könnyen megsebesülve Bilekből Trebinyébe vonult vissza, ott 1000 bosibozukot várván. A montenegróiak tegnap megtámadták Bileket, miokból Mukhtá- pasa minden csapatével ismét oda vonult. A Bilek melletti harcz eldöntetlen, s még ma délelőtt is tartott. Trebinyében parancs folytán minden bolt bezáratott, ugylátszik, hogy ott a végletekre is elvannak készülve.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

HIRDETÉSEK.

4626 sz.
1876 272. 2—3.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Reisz Dávid részére alperes Tolvaj Gábor és Kónya Sárától 300 frt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debr. 1771. 2718. 4771 s piacz utczai 2223 számu telekjegyzőkönyvbe bejegyzett összesen 4270 frtra becsült 1191 és 1940 sorszámu házak, s beltelekkel, ezek után eső ondódi földek, libakerti veteményes, és bánki kaszálló, f. 1876. évi sept. hó 11-dik, szükség esetére október hó 11-dik napján d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében, Török Péter végrehajtó által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis az 1291 sz. ház utána járó földjére 80 frt, az 1940. sz. házra 200 frt. a liba kerti veteményesre 65 frt, a bánki kaszálóra 82 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül, vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig 1. 2. 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép, tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyébb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Fényes Ignácz által fognak képviseltetni. Azok pedig, akik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-ik évi julius hó 24-ik napján tartott üléséből.

Becske Lajos, h. elnök. **Hegedüs István,** aljegyző.

GIESHÜBLER
Karlsbad mellett.
A legtisztább égvényes savanyukut.

E savanyukut egyike a legismertebbeknek és a természetes savanyu vizek közt a leghiresebb és a legjobbnak bizonyult be. Eltekintve azon orvosi becsétől, melyel nyak-betegségek, gyomor savanyuság, gyomor betegség, a légutak idült hurotos bántalmak, idült hólyag-hurotok ellen használ, minden e nemü vizeket felül mul, s ezeknél jobbnak bizonyult be, mert mint rendkivul kitünő tiszta ital, igen kellemes frissitő érzelmet idéz elő, erősit, élénkit, a szomjuságot eloltja, s a pezsgő által okozott ittasságnál józanitólag hat.

A nagy városokban létező rosz vizek mellett — a hol cholera s efféle ragályos betegségek szoktak kifejlődni, mint a legjobb égvényes vizet a legmelegebben lehet ajánlani.

Raktára van: **Gerébi Fülöp, Rickl József, Csanak József urak kereskedésében, és Vecsey Viktor, s Mihálovics István urak gyógyszertárában.**

324. sz. 7—9.

Eladó kaszálló.

A Halápon egy tiz régi boglyás kaszálló előnyös feltételek mellett, örök áron eladó. Értekezhetni péterfia-utcza, külváros 3633. sz. a.

Előbb **Tolvaj Jánosné,**
most **Bagdi Károlyné** asszonynyal.

285.
1876. 3—3.

Borsányi Viktor
gazdasági gépész
Debrecen, N.-Vá rad-utcza 2203.

Ajánlja saját készitményű s legczélszerübb Bakor-féle **legszerü morsosolót**, — Strobel és Kiszár mészárosok s szappanosok **eszközeit**, használatára rendkivül **szedelő rostát**, tölthető **egyéb gazdasági gépeit**.

uj mérlegeket,
és mindenféle régibb mérlegek törvényszerü átalakitását, javitását és megbizhatóságát eszközöli.

Elvállal gépészi szakbavágó mindenféle munkákat, gép és kazán javitásokat a legutányosabb áron.

211 sz. 8—10.

Árlejtési hirdetmény.

A berettyó ujfalui városház épületben s környékén, továbbá az istálló udvarán szükségeltető javitások, átalakitások és épitkezések foganatositása végett f. évi aug. 6-án d. e. 9 órakor zárt ajánlatok utján árlejtés fog tartatni.

A megkivántató munka, anyagok és napszámok összes ára 2889 frt. 88 krban van megállapitva.

Vállalkozni kivánók felhivatnak tehát, hogy a város irodájában a hivatalos órákban bármikor megtekinthető árlejtési feltételek alapján készitendő zárt ajánlataikat a kitüzött határidőt megelőzőleg alulirottnál adják be.

Berettyó-ujfalu 1876. jul. 26.

Jakab Péter,
főbiró.

280. 2—3.

4444. sz.
1876. 271 2—3

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törv. szék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Bereczki István és neje részére alperes Nagy János és neje Czégény Juliánnától 900 afrt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 3118. számu telekjegyzőkönyvben A) I. 3346, 7342. h. r. sz. a. bejegyzett 2500 aftra becsült varga-urczai 2340. sz. ház, beltelek s ezutáni 2 hold 550 □ öl ondódi föld folyó 1876-ik évi szept. hó 5-ik, szükség esetére október hó 5-ik napján d. u. 3 órakor, a tszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, — melynek 10%-a, vagyis 250 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül, vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, éspedig 1, 2, 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átiratási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső minden nemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Komlóssy Arthur által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi julius hó 14-ik napján tartott üléséből.

Szücs István, h. elnök. **Ferenczy Lajos,** t. jegyző.

Friss töltésü
ásvány
és
gyógyvizeimet,
u. m.: borszéki, budai, carlsbadi, czigelkai, Egerferencz és sóforrás, emsi, gieshübli, gleichenbergi, halli, ivándai, korityiczai, lipiki, luhi, marienbadi, olenyai, parádi, püllnai, saidsützi, szolyvai stb.
valamint
fűszer áruimat
ajánlom a nagyérdemü közönség szives figyelmébe.

Tisztelettel
Varga Lajos,
270. 4—3. Piacz, Schäffer ház.

40 darab
számfeletti fejős tehén,

éspedig 24 hollandi, 12 berni, 4 db magyar faju, továbbá egy berni és 2 db hollandi **tenyész-bika,** augusztus 13-án Ér-Mihályfalván, a reggeli vonat megérkezte után 8 órakor kezdendő árverésen el fognak adatni.

Az uradalmi igazgatóság.
Ér-Mihályfalván.

273. 3—3.

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.